

РЕШЕНИЕ

№ 3339

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5670** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 ЗУТ. Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Р. С. Б. срещу Заповед № РА-18-26 от 06.07.2018г. на Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община.

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е издадена при допуснати нарушения на административно-производствените правила и относимите материално-правни разпоредби. Излага се, че за обекта има издадено разрешение за поставяне № 6/29.04.2013г., сключен договор да наем от 04.07.2012г. с [фирма] и изрично писмено съгласие на собственика на имота. Съоръжението е било поставено на валидно правно основание, поради което не е изпълнено условието на чл.57а ал.1 т.2, пр.първо от ЗУТ за неговото премахване. Посочва се още, че слънцезащитното съоръжение не е самостоятелен обект, функционално и конструктивно е свързано с главната вещ- сградата на хотел „М.“ и представлява принадлежност към нея по см. на чл.98 ЗС, поради което жалбоподателят не може да бъде адресат на заповед за неговото премахване, а такъв трябва да бъде собственика на имота- [фирма]. Моли съдът да отмени Заповед № РА-18-26 от 06.07.2018г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община, като незаконосъобразна по съображенията изложени в писмени бележки от юрк. Х. Х., депозирани по делото на 17.06.2020г.

Ответникът – Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична

община, чрез процесуалния си представител юрк. К. К., оспорва жалбата, а по същество на спора, моли съдът да я отхвърли като неоснователна, съобразно изложеното в писмено становище изх.№ САГ16-ТК00-2160/44/20.06.2019г. и допълнителни писмени бележки от 11.06.2020г. Заявена е претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е започнало с издаването на Констативен акт № КА-003/06.06.2018г., съставен от служители на район „Л.“ в Столична община. При извършената проверка на обект „слънцезащитно съоръжение към Виенска сладкарница“ в УПИ I- „за хотел и подземни гаражи“, кв.245, местност „Л.- I част“ с административен адрес: [населено място], [улица] установено следното: Имотът, в който се намира сградата е собственост на [фирма] и е предоставен под наем на жалбоподателя [фирма]. За него е издадено разрешение за поставяне № 6/29.04.2013г. на Главен архитект на Столична община, район „Л.“ и са одобрени проекти от 24.04.2013г. Параметрите на поставения обект са: ширина 6.39м., дължина 20.00м., височина 4.30м. Тентата е монтирана върху носеща стоманена конструкция, представляваща 11 бр. едноотворни рамки, като колоните и ригелите са изпълнени от правоъгълни метални тръби 160/80/4/EN10219/. Към сградата, рамките са закрепени към метални планки, които са анкирани към стоманно-бетонната стена на сградата с по три анкерни болта. В другия край на рамките са закрепени посредством закладни части към изградени единични стоманобетонни фундаменти 50/50/60 см. Към заварени на колоните надлъжни метални греди е монтирано подвижно прозоречно противовеетрово ограждение. Към ригелите на рамките, посредством допълнително заварени планки са закрепени водачите, носачите и разпределителите на тентата. Покривната материя представлява специално изработен материал, трислоен, импрегниран. Носещата конструкция е оразмерена за защита от слънце, вятър и дъжд. Общата е с тиково дърво. Тентата е разделена на три части, поотделно задвиждани от електрически двигатели, които я събират и разпъват. Отводняването става до колоните, посредством видим улук, минаващ по цялата дължина на обекта, като водосточните тръби са скрити в обшивката на колоните. Между колоните е изпълнена прозоречна система, даваща възможност за затваряне и отваряне. Прозоречната система представлява подвижни, стъклени крила, въртящи се на вертикална ос, с възможност за прибиране на платната отстрани при колоните. Поставени са маси и столове към улицата, като между тях е осигурено преминаване. Констатирано е, че обекта „слънцезащитно съоръжение към Виенска сладкарница“ е разположен на част от тротоара пред сградата. За подравняване на пода върху тротоара са положени скари от метални елементи с дървена обшивка. Необходимото ел. хранване на обекта се осъществява от ел. инсталация на хотелския комплекс. Носещата конструкция на тентата може да бъде безпроблемно демонтирана и възстановен участък в мястото на фундамента със съответната настилка на тротоара. Предвиденото изпълнение не променя субстанцията на земята, тъй като бетона е под нивото на тротоара. Съоръжението може да бъде премахнато отделно, без да се променя и накърни цялостта на земята. След отделяне на съоръжението може да се възстанови тротоара. Заеманата площ от тротоара е с приблизителна ширина 6.49м. и дължина 29.00 м. Преместваемият обект не е трайно прикрепен към земята, чрез извършване на

демонтажни строителни дейности /разглобяване/ той може да бъде преместен на друго място и монтиран отново в същия вид и без да се променят характеристиките му, т.е. да се ползва със същото предназначение. Необходимо е металната конструкция да бъде разглобена преди да бъде преместена на друго място, като се разглоби на отделни модули от които е направена. Обектът може да бъде преместен и монтиран отново на друго място и да се ползва със същото предназначение. Следователно при преместване на друго място, той няма да загуби своята индивидуализация.

Прието е, че обектът „слънцезащитно съоръжение към Виенска сладкарница“ е поставен без правно основание, защото не е сключен договор със Столична община за заеманото пространство- част от тротоар публична общинска собственост. Като нарушени са посочени разпоредбите на чл.56 ал.5 и чл.57 ал.3 от ЗУТ.

Цитираният констативен акт е съставен в отсъствието на извършителя на обекта. Същият е изпратен на [фирма] с писмо изх. № РЛЦ-АП00-8/8//12.06.2018г. и получен от него на 14.06.2018г. / известие за доставяне – обратна разписка, приложено на л.56 от адм.дело № 5577/2019г./. От данните по административната преписка е видно, че срещу Констативен акт № КА-003/06.06.2018г. има постъпило на 22.06.2018г. възражение в предоставения срок за това /л.57-58 от делото/.

С оспорената Заповед № РА-18-26 от 06.07.2018г. Директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Столична община, на основание чл. 57а ал.1, т.2, пр. първо, ал.3, ал.6 и ал.7 от ЗУТ във връзка с чл. 56 ал.5 от ЗУТ е наредил на [фирма] да премахне незаконосъобразно поставен преместваем обект, а именно: „слънцезащитно съоръжение към Виенска сладкарница“ в УПИ I- „за хотел и подземни гаражи“, кв.245, местност „Л-I част“, с административен адрес: [населено място], [улица], заемащо част от тротоар- публична общинска собственост.

В процеса е допуснато и прието експертно заключение, изготвено от вещото лице арх. А. Б. от данните по което се установяват следните релевантни за предмета на спора факти и обстоятелства:

Действието ПУП за УПИ I- „за хотел и подземни гаражи“, кв. 245, местност „Л-I част“ е бил одобрен със Заповед №РД-09-50-149/17.03.1999г. на Главния архитект на С., Решение №85 по Протокол №56/06.08.2003г. на СОС, Заповед №РД-09-50-795/01.08.2005г. и ИПР за промяна на профила на [улица]-114-115 одобрен със заповед №РД-09-50-221/23.02.2009г. на Главния архитект на С..

При извършения оглед на място и измервания с електронна рулетка вещото лице е констатирало, че процесното слънцезащитно съоръжение е с размери около 28.6м./6.4м. и височина в ниската част 3.30м, а във високата част около 4.40м. Монтирано е към юг-югоизточната фасада на сградата на хотел „М.“ на около 8.5м. от източния край на фасадата й. Разположено е върху съществуваща тротоарна настилка, заемайки цялата площ до съществуващото улично озеленяване, разделящо тротоара на две части. Свободната площ от тротоара до уличния бордюр е с ширина около 1.4м. Слънцезащитното съоръжение се състои от единадесет едноотворни „Г“ образни рамки, четири от които са сдвоени (по проект), при което междусията са осем. Рамките са закрепени към фасадата на сградата и към единични фундаменти, като светлото разстояние между тях е 3.25м. Колоните на рамките са облицовани, като размерът им с облицовката е около 0.20/0.30м. Към ригелите на рамките е монтирана съгъваема слънцезащитна тента с електрическо задвижване. Между колоните е изпълнена прозоречна система с отваряеми стъклени крила. Подовата настилка е тип

„декинг” от иглолистна дървесина, монтирана върху метална скара. Описаното слънцезащитно съоръжение загражда площ, която е достъпна от три страни: от юг-югоизток и надлъжно по продължение на тротоара (от запад и изток), където са монтирани стъклени автоматично отварящи се врати. При извършена проверка в Столична община, район „Л.“ вещото лице се е запознало с одобрен на 29.04.2013г. проект за поставяне на слънцезащитно съоръжение, както и с Разрешение за поставяне № 6/29.04.2013г. По проект размерите на монтираното съоръжение са: 28.96/6.40м. и същото като местоположение, обем, конструктивни елементи, облицовки, покрития, остъклявания и др. отговаря на одобрената за него техническа документация.

Съгласно действащия ПУП за УПИ I - „за хотел и подземни гаражи”, кв.245, местост „Л. – I част”, уличната регулационна линия на имота е по съществуващото застрояване в него, като сградата на хотел „М.” е разположена на уличната регулационна линия. Прилежащият тротоар на [улица] е с размер 10.25м. Слънцезащитното съоръжение е разположено по фасадата на сградата, върху съществуваща тротоарна настилка. В приложение 1 към експертизата процесното съоръжение е нанесено в извадката от действащия ПУП и е обозначено от вещото лице с букви „А- Б- В- Г-А”. Монтажът на съоръжението е изпълнен по начин позволяващ неговото демонтиране.

С решение № 4321/27.06.2017г. по адм.дело № 9989/2016г. АССГ, II-ро отделение, 23 състав е отхвърлил подаден протест от СГП за обявяване нищожността на разрешение за поставяне № 6/29.04.2013г. на Главен архитект на Столична община, район „Л.“. С този акт е било позволено на [фирма] да постави „слънцезащитно съоръжение към Виенска сладкарница“ в УПИ I- „за хотел и подземни гаражи“ в кв.245 по плана на [населено място], местност „Л.- I част“ по индивидуална схема за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарни търговски обекти, съгласувана на 10.04.2013г.

Предвид установеното от фактическа страна, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт по чл.214 т.2 от ЗУТ, от надлежна страна, за която е налице и интерес от отмяната му. Жалбата е подадена в преклузивния 14 дневен срок, тъй като по делото не са представени от ответника писмени доказателства за съобщаване на акта на неговия адресат [фирма], представлявано от Р. С. Б.. Писмо изх. № РЛЦ18-АП00-8/16/19.07.2018г. и известие за неговото доставяне ИД PS 1040 07NGSXL /л.46-л.47 от адм.дело № 5577/2019г./ са изпратени на физическо лице Х. Д. Х., което освен, че не е адресат на заповедта, няма и никакви писмени доказателства в административната преписка, че е била упълномощен представител на търговското дружество по см. на чл.18 АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Атакуваната Заповед № РА-18-26 от 06.07.2018г. е издадена от компетентен административен орган - Директор на Дирекция ”Общински строителен контрол”. Функции да издава заповеди за премахване на преместваеми обекти на основание чл. 57а ал.3 от ЗУТ са му предоставени със Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. на Кмета на Столична община /т.2.2/.

На второ място, Заповед № РА-18-26 от 06.07.2018г. е индивидуален административен акт, съгласно чл. 214, т.2 от ЗУТ. Като такъв за него се прилагат

правилата предвидени в чл.59 ал.2 АПК. Заповедта съдържа всички реквизити, които законодателят е посочил като задължителни за спазване при оформянето на административен акт. Тя съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ, обектът е индивидуализиран в достатъчна степен, както по местонахождение, така и по вид, съставни елементи, размери и т.н.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 и ал.4 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са накърнили правото на защита на оспорващия и да са го пречили да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Видно от приложения по делото Констативен акт № КА-003/06.06.2018г. в съответствие с изискването на чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ е извършена проверка от компетентни длъжностни лица по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ – служители в администрацията на район „Л.“, като същият е бил връчен на [фирма]. Предоставена е възможност за депозиране на възражения, каквито са постъпили и са били обсъдени от ответника при издаването на заповедта. Констативният акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което обективизираните в него обстоятелства са приобщени като нейни фактически мотиви. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

На четвърто място, обжалваната заповед е издадена и в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби, като при формиране на този извод съдът излага следните аргументи:

Съгласно чл. 56, ал. 1 от ЗУТ / в приложимата към издаване на заповедта редакция, преди изменението обн. ДВ, бр.25 от 26.03.2019г./, върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други). Разпоредбата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ предвижда, че за тези обекти се издава разрешение за поставяне, а за държавни и общински имоти поставянето е и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината. Когато обектът е поставен в чужд поземлен имот разрешение за поставянето му се издава въз основа на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ /чл.56 ал.5 от ЗУТ/.

В конкретния случай е било издадено разрешение за поставяне № 6/29.04.2013г., но не е формирано съгласие между страните и не е сключен договор за наем със собственика на терена- Столична община. Обектът е разположен върху имот, който е публична общинска собственост - тротоар, за който не се съставя акт за общинска собственост (чл. 56, ал. 2 от Закона за общинската собственост) и заема площ от него с приблизителна ширина 6.49м. и дължина 29.00 м. Следователно, е налице

посоченото в заповедта основание за премахване на съоръжението по чл.57а, ал.1, т.2 ЗУТ / в приложимата редакция, преди изм. обн. ДВ, бр.25 от 2019г./, съгласно която обектите по чл.56, ал.1 се премахват, ако са поставени в чужд имот без правно основание.

Посредством експертното изследване на арх. А. Б. се доказва фактическото твърдение на ответника, че „слънцезащитното съоръжение към Виенска сладкарница“ е разположено върху съществуващата тротоарна настилка, извън границите на УПИ I-„за хотел и подземни гаражи“, кв.245, местност „Л.-I част“.

Издадено е разрешение за поставяне на преместваем обект № 6/29.04.2013г. от Главен архитект на Столична община, район „Л.“, в което обаче е посочен Договор за наем от 04.07.2012г., който не е сключен със Столична община, която е собственик на терена – тротоар – публична общинска собственост. Договорът за наем е сключен с частно търговско дружество [фирма] и по силата на същия на [фирма] е предоставен под наем имот, представляващ самостоятелно обособено помещение „Виенска сладкарница“, находяща се на партерен етаж в хотел на [улица] със застроена площ от 307 кв.м., при граници: централно фоайе, [улица], „Пиано бар“, магазин и стълби към сутерен. Жалбоподателят не противопоставя на Столична община свои вещни или облигационни права върху прилежащия тротоар на [улица], за да се приеме, че държи пространството, заето от обекта на валидно правно основание. Не съществува наемно правоотношение по отношение на външната площ от 192.80 кв.м. към партерното ниво на сградата на хотел „М.“, а такова е възникнало само досежно помещението, в което е разположена „Виенска сладкарница“.

До същите изводи за характера на съоръжението като преместваем обект по смисъла на §5, т.80 от ДР на ЗУТ, съответно за липсата на договор със Столична община за наем на ползваната площ от тротоара е достигнал и съдът по влязлото в сила решение № 4321 от 27.06.017г., постановено по адм.дело № 9989/2016г. по описа на АССГ, 23 състав.

Предвид изложеното и при наличие на правното основание по чл.57а, ал.1, т.2, предл. първо, във връзка чл.56, ал.5 от ЗУТ за премахване на незаконосъобразно поставено преместваемо съоръжение - „Слънцезащитно съоръжение към Виенска сладкарница“ в УПИ I – „за хотел и подземни гаражи“, кв. 245, м. „Л.- I част“, с административен адрес: С., [улица], заемащо част от тротоар - публична общинска собственост, заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон.

Окончателните правни изводи съдът формира, като приложи правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите

изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна [фирма], представлявано от Р. Б. правни последици.

При този изход на спора искането на представителя на ответника юрк.К. К. за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждение на юрисконсулт се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.4 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100. 00 лева.

Така мотивиран, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град**, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.172 ал.2 АПК

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от Р. С. Б. срещу **Заповед № РА-18-26 от 06.07.2018г.** на Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община.

ОСЪЖДА [фирма], представлявано от Р. С. Б. със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Столична община, Дирекция „Общински строителен контрол” с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143 ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

Съдия:

